

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО КОЛЕДЖУ

Метою сучасної фармацевтичної освіти є відповідність актуальним і перспективним потребам суспільства, особистості, підготовка різнобічно розвиненого фахівця, здатного до самоосвітита соціальної адаптації в суспільстві, професійної трудової діяльності.

Для молодих людей, що прийшли навчатися до фармацевтичного коледжу, проблема вибору професії остаточно не вирішена. Частина з них розчаровуються в правильності свого вибору вже на першому році навчання, інші – на початку самостійної професійної діяльності, треті - після декількох років роботи за професією.

Вирішальне значення у формуванні успішності навчально-професійної діяльності студентів мають мотиваційні процеси. Мотивація є рушійною силою діяльності студента і надійним інструментом його досягнень в коледжі, а також успішності в професії. Професійна мотивація виступає як внутрішній фактор росту професіоналізму, оскільки тільки на основі її високого рівня можливий ефективний розвиток професійної освіченості і культури особистості.

Професійна мотивація фармацевта являє собою сукупність стійких мотивів: власне професійних, професійного розвитку та кар'єрного зростання, прагматичних, пізнавальних, самореалізації особистості, соціальних. Прояв цих мотивів залежить від професійних поглядів, відносин, позицій, а також емоцій, почуттів, професійних якостей особистості. У процесі навчання у студентів відбувається формування мотивів усвідомлення необхідності засвоєння знань для успішного засвоєння професії і можливості орієнтуватися в різних професійних ситуаціях. Це в свою чергу, викликає у студентів потребу в оволодінні професійними уміннями та навичками.

Професійна мотивація студентів фармацевтичного коледжу включає два значущих блоки мотивів: професійних й особистісних.

До професійно значущих мотивів належать такі:

1) власне професійні (стати висококваліфікованим фахівцем, забезпечити успішність майбутньої професійної діяльності та ін.)

2) мотиви професійного розвитку та кар'єрного зростання (зайняти в майбутньому високе положення в суспільстві, зайняти високу керівну посаду, придбати корисні зв'язки і знайомства, можливість почати свою справу та ін.).

3) прагматичні мотиви (забезпечити високий дохід завдяки отриманим знанням, отримати високооплачувану роботу та ін.).

Особистісно значущими мотивами є такі:

1) пізнавальні мотиви (придбання глибоких і міцних знань, розширення кругозору, отримання задоволення від процесу пізнання, прагнення до творчої дослідницької діяльності та ін.).

2) соціальні мотиви (усвідомлення потреби в спеціальній освіті, бажання стати повноцінним членом суспільства, потреба в суспільному визнанні та ін.).

3) мотиви самореалізації особистості (якісно підготуватися до професійної діяльності, потреба в постійному інтелектуальному і духовному зростанні та ін.).

Слід зазначити, що професійна мотивація майбутнього фахівця фармацевтичної сфери розвивається поетапно. На початковому етапі у потенційного студента в рамках особистого досвіду, профорієнтації формується первинна професійна мотивація, формуються перші емоційно забарвлені знання про роботу в фармації, уявлення про таку спеціальність, як фармацевт. На етапі актуалізації, формується усвідомлена професійна мотивація студента. Її становлення відбувається в процесі різних видів навчальної діяльності в контексті майбутньої професійної діяльності. На прогностичному етапі формується перспективна професійна мотивація, подальший розвиток якої потребує надання допомоги випускникові щодо планування кар'єри та подальшої професійної орієнтації.

Успішному розвитку професійної мотивації сприяє розширення практичного навчання в рамках ознайомчих та виробничих практик, професійно орієнтоване навчання безпосередньо на робочих місцях, на стажуваннях, тренінгах, професійно спрямована виховна робота зі студентами, науково-дослідницька діяльність студентів, що носить прикладний характер. Е. Джонсоном сформульований головний принцип навчання з метою розвитку професійної мотивації студента фармацевтичного коледжу, а саме: «навчання для того, щоб знати, не повинно бути відірване від навчання, щоб вміти».

Отже, система навчання повинна бути такою, щоб успішно реалізовувати завдання розвитку, в першу чергу, пізнавальних і власне професійних мотивів у структурі професійної мотивації студентів. Саме ці групи мотивів спонукають студентів успішно вчитися, освоювати професію й як можна краще підготуватися до подальшої професійної діяльності.

Список використаних джерел

1. Батаршев А.В. Навчально-професійна мотивація молоді. – М .: «Академія», 2009. – 192с.
2. Мітіна Л.М. Особистісний та професійний розвиток людини в нових соціально-економічних умовах // Питання психології. 2004 – №4 – 27с.